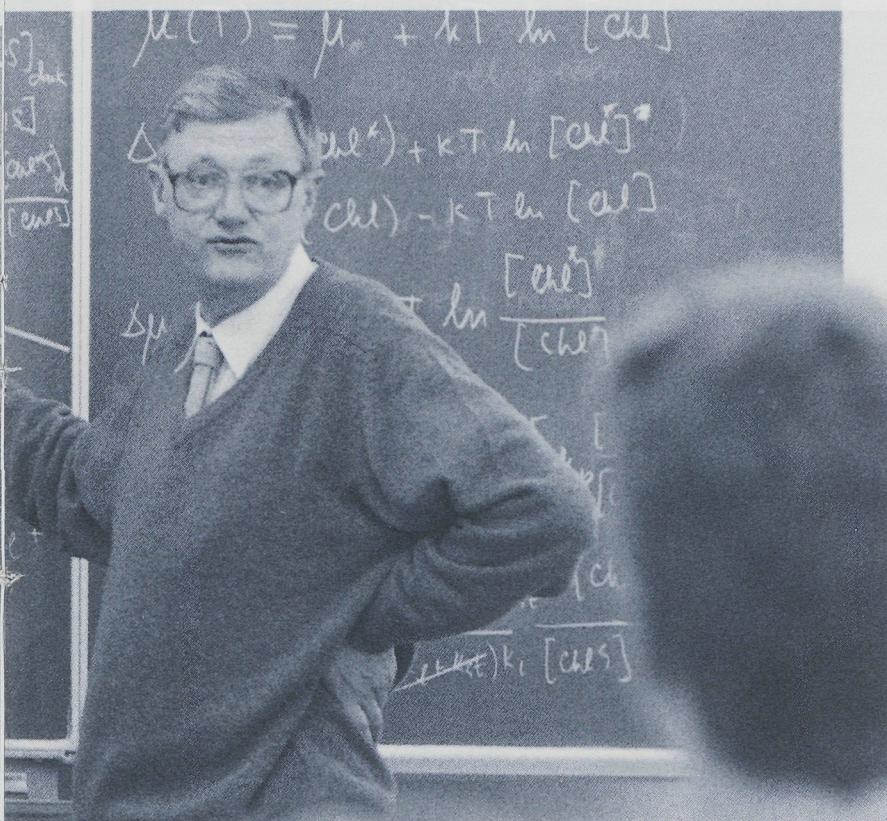

NICO BOINK, AVC/VU

culturen. Als ze daar moeite mee hebben, gaan ze maar ergens anders studeren.”

Cynisme

Betekent het verhaal van Boeker nu dat er op de VU meer ruimte komt voor menselijkheid, gezelligheid en warmte? Boeker proeft het woord warmte, staat op, pakt een stukje papier en schrijft op: ‘WARMTE’. Hij lijkt tevreden en zegt: “Weer een W erbij. Warmte. Ja natuurlijk.” Hij plant zijn voet weer eens op tafel. Glimlacht. “Ik heb het ze verteld, de commissie die de kandidaten selecteerde voor het rectoraat. Ik ben een idealist en ik wil dat uitdragen. Geen cynisme maar hoop. Ik hou geen verhalen over de structuur van het wetenschappelijk onderwijs, of over een salarismaatregel van dertiende procent. Dat is allemaal zo verschrikkelijk saai en ik ben daar ook niet geschikt voor. Het gevaar dat de universiteit bedreigt komt niet uit Den Haag. Het komt van binnenuit en het heet

cynisme, egoïsme, cultuurpessimisme.”

“We zijn nu bezig met een instellingswerkplan dat in mei 1994 bij de minister moet zijn. Daarin zal iets van de W’s terug te vinden zijn. Het ambitieniveau is hoog, maar we hebben hier een betrekkelijk homogene groep docenten en ik hoop wat extra medewerking te krijgen door alle faculteiten te bezoeken.”

Reclame

Is Boeker dan niet het tegendeel van de moderne universitaire manager, die trots meldt dat zijn universiteit een omzet van zoveel honderden miljoenen per jaar heeft? “Ik heb er geen enkele moeite mee om ook in die termen over de universiteit te spreken. De boel moet goed bestuurd worden. Ik ben bijvoorbeeld ook helemaal niet tegen de reclamecampagne die de VU voert, mits we kunnen waarmaken wat we beloven.”

Boeker wijst op enkele brieven met de griffioen: “Dat is toch ontzettend leuk, al die vogeltjes... Natuurlijk is dat een tijdsbeeld. Over tien jaar hebben we misschien weer een ander logo. De tradities zou ik niet kwijt willen raken, zoals het symbool, de maagd in de tuin, dat gemaakt is bij de oprichting van de universiteit.”

Hij vervolgt: “Neem nou die reclame op de trams. Al voordat de VU daarmee bezig was heb ik zelf ook reclame gemaakt op de tram. Dat was in mei 1990. Op lijn 1 reed de zogenoemde Liefdestram, een stunt van een reclamebureau. En ik heb toen op die tram laten zetten, ‘Marian, 31 jaar grote liefde, Egbert’. Ik ging op het Leidseplein zitten met mijn kleinzoon. En toen die tram voorbijkwam, richting Centraal Station, heb ik mijn vrouw gebeld en gezegd dat ze even op het Leidseplein naar iets moois moest komen kijken. Ze kwam en een kwartiertje later kwam de liefdestram weer terug van het CS over het Leidseplein. Prachtig toch?” ◀ ◀ ◀